

[Arbejds- og Socialministeren.]

ende Beskæftigelseslovgivning byder, vil være forøget i tilsvarende Grad.

Da der i enhver Kommune maa antages at være en Del Personer, som Kommunerne ikke kommer uden om at understøtte, er det dog i Forslaget foreslaaet, at den ændrede Fordeling af Udgifterne kun kommer til Anvendelse paa den Del af Kommunernes Udgifter, der ligger over 80 pCt. af Gennemsnitsudgiften for Regnskabsaarene 1940—41 og 1941—42, og som Kommunerne altsaa forudsættes at have Mulighed for at bringe ned.

Ved den foreslaaede Ændring vil der imidlertid opstaa visse Forskydninger i Kommunernes Udgifter, idet de Kommuner, som plejer at anmelde til Refusionsforbundet mere, end de tilsvarende, vil faa en forøget Byrde, hvis de ikke ved at sætte Arbejde i Gang er i Stand til at bringe deres Understøttelsesudgifter ned paa de fornævnte 80 pCt. af de foregaaende Regnskabsaars Gennemsnitsudgift.

For at bøde paa saadanne Tab for Kommunerne og paa de forøgede Udgifter, som opstaa for Kommuner, der nedbringer deres Understøttelsesudgifter ved Iværksættelse af Arbejder, har man ment det nødvendigt at tilvejebringe Midler, og da Staten ikke kan træde hjælpende til, maa Midlerne fremskaffes fra Kommunerne selv.

Man foreslaar derfor Kommunernes Tilsvarspligt efter det almindelige mellemkommunale Beregningsgrundlag opretholdt, ikke blot for de fire Tiendedele af den Del af Kommunernes Udgifter, der fortsat fordeles efter de nugældende Regler — og dette Tilsvarsbeløb udbetales jo atter Kommunerne til Dækning af de af dem anmeldte Udgifter —, men ogsaa for fire Tiendedele af den Del af Udgifterne, som skal fordeles efter de nye Regler.

Dette foreslaar man altsaa, uanset at de fire Tiendedele af disse sidste Udgifter ikke mere kan anmeldes til mellemkommunal Refusion og derfor ikke skal udbetales til Kommunerne til Dækning af afholdte Udgifter. Der fremkommer herved et Overskud, der vil kunne anvendes til at bøde paa de alvorligste økonomiske Virkninger af Ordningen.

Man har dog ikke villet opretholde Tilsvaret ubegrænset, det vil sige i Forhold til fire Tiendedele af Kommunernes samlede Understøttelsesudgifter i Regnskabsaaret 1942—43. Dette kunde nemlig medføre, at de enkelte Kommuner kunde undlade at sætte Arbejde i Gang ud fra den Betrag-

ning, at deres Tilsvær, uanset deres Bestræbelser for at spare, dog kunde stige ubegrænset paa Grund af andre Kommuners høje Understøttelsesudgifter. Man har derfor fastsat en Grænse for det samlede Tilsvær, saaledes at dette bliver fire Tiendedele af 110 pCt. af Gennemsnitsudgiften for Regnskabsaarene 1940—41 og 1941—42; paa den anden Side fastholdes dette Tilsvær, selv om Udgifterne i 1942—43 ligger under de 110 pCt. af Gennemsnitsudgiften.

Naar man har valgt 110 pCt., skyldes det, at man maa regne med, at Understøttelsesudgifterne i 1942—43, selv om de nedbringes ved, at der sættes Arbejde i Gang, alligevel vil ligge noget over Gennemsnitsudgiften for de to foregaaende Regnskabsaar.

Det Beløb, der vil blive til Raadighed til Fordeling mellem Kommunerne, vil i hvert Fald andrage de ca. 9,2 Mill. Kr., som er beregnet i Bilagene 2 A—C til Forslaget, nemlig fire Tiendedele af Forskellen mellem 110 pCt. af Gennemsnittet af Understøttelsesudgifterne i Regnskabsaarene 1940—41 og 1941—42 og den Del af Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1942—43, der fordeles efter de hidtil gældende Regler. Dette sidste Beløb udgør højst 80 pCt. af Gennemsnitsudgifterne; kommer alle Kommunerne op paa disse 80 pCt., vil det Beløb, der kommer til at staa til Raadighed, blive paa de 9,2 Mill. Kr., jeg før nævnte; kommer nogen Kommune længere ned med sine Udgifter, bliver Beløbet tilsvarende større.

Det er i Lovforslaget bestemt, at det Beløb, der bliver til Raadighed, skal fordeles af Arbejds- og Socialministeren efter Samraad med Indenrigsministeren og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg, saaledes at der herved tages Hensyn til saadanne Kommuner, hvis økonomiske Forhold i særlig Grad paavirkes af de ændrede Refusionsregler og af deres Bestræbelser for at sætte Arbejde i Gang.

Det er en Forudsætning, at Kommunerne ikke ved disse Tilskud stilles bedre, end Tilfældet vilde have været, saafremt de hidtil gældende Refusionsregler var opretholdt. Denne Forudsætning gælder dog ikke for de Tilfælde, hvor Tilskud ydes i Anledning af Udgifter til Iværksættelse af Arbejder. Her vil Udgifterne nemlig ofte blive nedbragt saaledes, at de nye skærpede Regler ikke finder Anvendelse; hvis man saa anvendte Regelen om, at en Kommune ikke maatte faa mere end efter de hidtil gældende Refusionsregler, vilde der slet